

SETMANARI CASTELLARENC

ANY I :: NUM. 5
31 de març de 1933

Redacció i Administració:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Un esforç desconegut

En les lluites de la vida, moltes vegades es deu la victòria a factors indirectes, gairebé desconeguts. Així mateix, la minça llibertat de què, mercès a l'Estatut, gosarem els catalans, no ha vingut sinó després d'un llarg període que en podríem dir de gestació, de preparació del nostre poble per poder fer-se capaç d'aquella llibertat. En aquest període, els poetes, prosistes, historiadors, pintors, músics, escultors, els artistes i escriptors tots, han assaonat l'ànima del poble amb la seva tasca persistent, fent conèixer i estimar la nostra Pàtria. Sense la seva obra, els polítics, per més grans que els seus esforços haguessin estat, difícilment haurien aconseguit ni tan sols aquestes concessions regionalistes que avui tenim.

Doncs bé; a Castellar, si quelcom hem assolit en catalanisme, és degut en bona part a la tasca constant i generosa d'aquestes dues agrupacions que ens honoren: l'Esbart Teatral i l'Orfeo Castellarenc.

Podríem dir que els castellarencs hem fet poca política catalanista, puix que les ialles manifestacions d'aquesta, van ésser gairebé totes, sota la pressió ofensiva de la Dictadura i encara a voltes, anaven barrejades de protestes personalistes que deslluïen el mèrit d'aquelles demostracions d'afecte i de defensa de les nostres coses. Generalment, la massa del poble viu apartada de tot moviment catalanista, i proves en són, l'escàs nombre de socis que posseeix la nostra Delegació de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana amb el desconeixement que d'ella se'n té i el superior contingent de periòdics en llengua no catalana que diàriament arriben al nostre poble, quan existeixen rotatius en la nostra llengua molt per damunt d'aquells en tots els aspectes.

Això no vol dir pas que Castellar visqui d'esquena a Catalunya, no; però sí que el nostre catalanisme és d'un romanticisme inactiu, arracerat en els nostres pits sense convertir-se en obra positiva.

I encara, l'existència d'aquest sentiment—que si avui no és actiu, està ple d'energies en potència,—és la nostra millor esperança i el mèrit de l'Orfeo Castellarenc i l'Esbart Teatral, que amb la seva actuació, fent-nos conèixer i sentir les obres dels mestres de les lletres catalanes, han contribuït a assaonar l'ànima del nostre poble, com dèiem més amunt, preparant-lo i fent possible un ressorgiment del nostre esperit patriòtic, que plasmí en obres i en actuacions aquell sentiment recòndit que tots posseïm, com a catalans que som.

Heus ací l'esforç ignorat, generós i ple de sacrificis d'aquestes dues agrupacions de cabdal importància pel nostre progrés cultural.

VIDA MUNICIPAL

SESSIÓ

En la sessió ordinària celebrada amb data d'ahir, es prengueren els acords següents:

1. Aprovar l'acta de la sessió darrera.
2. Assabentar-se de diverses comunicacions oficials rebudes durant la setmana.
3. Repassar i aprovar les relacions de bestiar mort a l'escorxador durant els dies 18 al 24 del corrent, important 396'56 ptes. la de bens i 765'38 ptes. la de porcs.
4. Aprovar les relacions de jornals invertits en la reparació i neteja de carrers i buidat dels dipòsits de l'escorxador.
5. Aprovar els següets dictàmens de la Comissió de Foment: A Anastasi Mira-

bles Llansó, per construir la voravia; a Antoni Munt Vila, per construir la voravia; a Pere Deu Girbau, per construir la voravia; a Concepció Vilaseró Vergés, per construir la voravia; i a Maties Vergés Prat, per construir la voravia. Passar a informe de l'Inspector municipal de Sanitat la sol·licitud i planol firmats pel veí Antoni Valls Girbau per construir una casa de planta baixa en uns casals situats al carrer Francesc Layret.

6. Aprovar varis comptes presentats.
- A les 10'30 es va donar per acabada la sessió.

SERVEIS D'INSPECCIO SANITARIA D'ALIMENTS

Pel personal corresponent, ha estat graduada la densitat de la llet destinada

al consum públic, havent donat el resultat següent:

Llet de cabra: Joan Llorach, 29 graus, i Pau Tubau, 26-27 graus.

Llet de vaca: Marcel·lí Ubach, 32 graus; Lluís Sans, 31 graus; Jaume Juliana, 33 graus; Joan Casajoana, 33-30 graus; Eulàlia Rodés, 30 graus; Benet Juliana, 30 graus; Esteve Valls, 33 graus; Joan Bruguera, 30 graus; Josep Jordà, 33 graus; i Ramon Prat, 31 graus.

Un hoste d'honor per Catalunya

La ciutat comtal hostatja aquests dies al senador argentí, doctor Alfred L. Palacios, gran amic de Catalunya.

Tots els catalans no devem oblidar les hores amargues que ha passat aquest amic nostre, pel sol fet de defensar la justícia en els moments que fou trepitjada per uns despòtics dictadors. Una d'aquestes hores, —jo la recordo molt bé—, quan el seu poble, l'Argentina, patia la dictadura d'Uriburu i aquest, associant-se amb aquell general que es deia Primo de Rivera, es prestava a les més baixes maniobres, perseguint a dos catalans que no havien comès altre delictes que el de lluitar per la llibertat d'un poble que vivia esclavitzat; ell, el doctor Palacios, fou un model de ciutadà alçant la veu de la democràcia per protestar contra la injustícia, tot obrint de bat a bat les portes de la seva llar a aquells dos exiliats, disposat a defensar el dret de llibertat, malgrat que aquell noble gest pogués costar-li hores d'angoixa i de persecució.

Avui que ja som lliures d'aquell règim vergonyós i que el poble per desgreuge, a volgut posar el govern de Catalunya en mans d'aquells dos homes que es diuen Macià i Gassol, sols mancava la seva visita perquè Catalunya tota li obrís les seves portes i per mitjà del seu Honorable President, Francesc Macià, li allargués els braços com a prova d'agraïment i de simpatia, perquè guardi un grat record de la breu estada entre nosaltres.

J. O. C.

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

Espectacles

Esports

FUTBOL

CASTELLAR —1—
F. C. SALUT de Barcelona —0—

Les pessimes condicions en què a, causa de la pluja, es trobava el terreny de joc, fou la causa que no tinguéssim ocasió de presenciar el bon partit que l'entusiasme i la tècnica palesada pels dos adversaris feia preveure.

La victòria assolida pel cercle local fou justa, si bé no ho fou tant la puntuació que indubtablement hauria estat més crescuda si la desgràcia no n'hagués fet de les seves. En efecte, el pal s'encarregà de retornar dos xuts imparables i el fang no acabà de deixar entrar altres tantes pilotes que es quedaren aturades a dos pams de la ratlla, sense que ningú acudís amb prou llestesa a impulsar-les dins la xarxa.

El Castellar jugà tot el bé que permetia el mal estat del camp. Cal remarcar l'excel·lent actuació de la defensa, que tal com està formada constitueix una valla difícilment franquejable. També es destacaren Torres, Palà, Torrents, i Serentill, i Montserrat al segon temps; i Umbert que ens sorprengué per la seva seguretat en el blocatge i decisió en les sortides.

El Salut donà tothora la sensació d'ésser un bon equip. La compenetració i la impetuositat són les característiques del seu joc que esdevé, per aquest motiu, molt brillant. De l'equip ens agradaren els defenses, el mig centre i els dos exteriors.

L'únic gol fou marcat per Serentill als trenta cinc minuts del primer temps, d'un bonic tret esbiaixat.

L'arbitratge a càrrec del col·legiat Tuduri força encertat i imparcial.

L'onze local l'integraven: Umbert, P. Serra, J. Serra, Fernández, Torras, Montserrat, Torrents, Sanmiquel, Palà, Vila i Serentill.

Dissabte es jugà un partit, molt ensopit per cert, entre la Penya Olímpica de Sabadell i una selecció local, en la qual figuraven Torrents I. i Batlle. Guanyà l'equip visitant per dos a un.

J. B.

Cinema

A TENEU

Diumenge passat fou projectat en aquest local el film d'Ernest Lubitsch, i de marca «Paramount», «El Teniente Seductor», del que és figura principal el celebrat actor francès Maurice Chevalier, figurant-hi a més Claudette Colbert i Miriam Topkins.

Un film d'aquest artista és un èxit arreu on es projecta.

La presentació és magnífica. Tots els encants de «El desfile del amor», els tornem a trobar en «El Teniente Seductor». La gran varietat de situacions còmiques i lleugerament picaresques, i, naturalment la gràcia i l'art de Chevalier, són l'encant principal del film. Això, junt amb la gran experiència de Lubitsch en la direcció, fan que sigui una de les millors operetes satíriques que s'han fet.

«Caravanas bèlicas» que també presentaven a l'Ateneu, és una producció que pot comparar-se amb la «Caravana de Oregón», la discutida pel·lícula de James Cruze. La fotografia és esplèndida i la interpretació admirable, a càrrec de Lily Damita, Gary Cooper, Ernest Torrence, Tully Marshall i Fred Kohler.

Porta també la marca «Paramount».

EXCELSIOR CINEMA

«La Mujer X» pel·lícula de la «Metro» presentada en aquest local, és una producció dramàtica parlada en espanyol, de les que tant agraden al nostre públic; per això els nombrosos espectadors que assistiren a les sessions d'aquest film, en sortiren plenament satisfets.

No analitzarem els encerts ni defectes d'aquest film, creiem però que és fet massa teatralment.

Maria F. Ladron de Gavarra, la protagonista, és una actriu de gran força dramàtica, assolint en el transcurs del film, especialment en els últims rotllos, impressionar i commoure a l'espectador amb el seu treball admirable. Josep Crespo fa també una gran creació del seu paper d'advocat defensor, i Rafael Rivelles, treballa discretament.

'LA CATALANA'

Pesca salada i queviures

ofereix al públic, diràiem, un extens assortit de fruites, verdures i conserves de totes classes.

Valentí Quer

ARROÇ MATISAT, a 60 cts. el quilo

SUCRE, a 1'55 ptes. el quilo

MAJOR, 66

TELEFON, 21

Agrupació Esportiva

DIUMENGE, dia 2 Tarda a les 4

Copa Lliga Amateur

Grandios partit entre els primers equips:

F. C. CATALA de la Llagosta

CASTELLAR F. C.

Equip: Umbert

Serra T. Serra P.

Montserrat Torras Antó

Torrens Sanmiquel Palà P. Serrantill

«La Tia de Carlos», l'altra pel·lícula, és una comèdia plena de trucs i situacions còmiques. En ella veiem les ridícules de què és capaç un home caduc, per tal d'interessar a una dona que ell creu milionària. La fotografia és bona i la interpretació de Junie Collier, Charles Ruggles i alguns altres, molt encertada.

S. C.

Balls

CAFE MUNDIAL

Els balls celebrats en aquest local els dies 25 i 26 d'aquest mes, es veieren molt concorreguts, mereixent elogis l'execució que féu dels ballables l'orquestrina «Skat Jazz» de Mataró i mostrant-se molt millorada l'agrupació local «The Lira Jazz».

UN APAT

Organitzat pel Comitè d'Empresa es celebrà dissabte passat un àpat per tal de festejar el centè programa de cinema sonor projectat a l'Ateneu Castellarenc.

En nom de l'Empresa, féu ús de la paraula el Sr. Ricard Benasco, el qual després de regraciar als presents la seva assistència i remarcà que l'acte que s'estava celebrant, s'havia organitzat simplement, per a festejar el programa número cent i per a rebre al mateix temps una injecció d'optimisme per a prosseguir la tasca iniciada.

Per la Junta de l'A.C. parlà després el company Blanquer, qui manifestà que el Comitè d'Empresa podia comptar amb el concurs més entusiasta de la Societat que representava, per tal que els seus propòsits es veiessin coronats pel més falaguer dels èxits, la qual cosa desitjaven efusivament.

Demaneu sempre el deliciós licor ESTOMACAL

Caprinet Caprinet

TRIBUNA LLIURE

La societat humana i la dona

Si seguissim el curs de la història i analitzéssim detingudament el seu procés des de les èpoques immemorials fins al temps present, veuríem com la societat en què vivim no es troba pas, dissortadament, en harmonia amb les lleis naturals, ni tampoc en aquell estat de perfecció imprescindible perquè la felicitat dels humans sigui en part possible. Dic en part, sense la pretensió de fer cap descobriment, puix que per més voltes que doni el cervell, no veig possible la felicitat complerta en la societat humana; podrà ésser la mateixa si volem, més assenyada, més comprensiva i àdhuc pot assolir una perfecció complerta, però jamai podrà evitar-se que diferents fenòmens en forma de volcans, terratrèmols, aiguats, etc., etc., esglain la humanitat, ni que la dona pareixi sense dolor, ni que la mort esdevingui en extrem violenta, ni que els canvis bruscs de temperatura ocasionin estralls en el nostre organisme i en fi tantes altres coses que per ésser provinents de les lleis naturals, no es troben al nostre alcanç per a poder-les corregir.

L'altre dia en qu'una nevada va estendre el seu mantell blanc per tota la rodalia, em trobava a casa dinant i al veure uns ocellets que tots tristois venien quasi fins al llindar del portal a buscar el que en aquells moments la naturalesa els hi negava, no vaig poder menys que pensar i exclamar: Heu's ací la societat actual reflectida!, i n'hi essent lliures poden ésser feliços!, i ells també com nosaltres no tenen prou dissort encara de trobar-se a mercè de les ànsies devoradores de qualsevol ocellot de rapinya, que fins la naturalesa se'ls mostra inclement i esquiva, amargant-los-hi la vida com si fossin culpables d'alguna malifeta. D'aquí la meua deducció que la felicitat no és possible.

Ara bé. Vol dir això que hem de creuar-nos de braços esperant impasiblement que passi el temps sense fer res de profit? Rodonament no. Deia dies passats en un article publicat en aquest setmanari, que per a tenir uns drets és obligació de cadascú imposar-se i complir uns deures envers la societat en què vivim. Doncs a l'ésser la mateixa patrimoni dels nostres fills, no és un deure primordial treballar pel seu perfeccionament? Jo crec que sí. Restar inhàbils avui que veiem reflectides dintre la societat les conseqüències d'una desorganització esfereïdora en una sèria de lluites banals i sanguinàries, seria tanmateix ben lamentable. Cal doncs, sense pèrdua de temps, combatre els efectes d'aquesta desorganització, mes la formapràctica de fer-ho és sens dubte buscant

les causes fonamentals que els produeixin, i com potser —al meu entendre— la més essencial de totes, és el concepte erroni que tant la societat actual com les precedents han tingut de la dona, encaminant tots els nostres esforços perquè el seu alliberament sia un fet ben prompte, crec hauríem aconseguit remeiar en gran part els mals que afligeixen a la humanitat.

Doncs, per ningú és ja un secret que la dona avui com avui —malgrat tot i funcionar centenars d'entitats defensores dels seus drets— es troba encara sotmesa i engrillonada sota el jou vergonyant d'un odiós esclavatge; ella és la víctima propícia d'aquesta societat, per culpa— diguem-ho ben clar— d'una falsa i incomprendible superioritat que l'home ha volgut atribuir-se. Veritat és que la dona ha fet ben poca cosa per a desfer-se d'aquesta esclavitud i potser l'ha suportada massa resignadament, però no és menys cert també que l'home amb un to més autortari i egoïsta que no pas humà, ha fet tot el possible perquè no pogués reeixir-ne, ademés si tenim en compte la influència poderosa que sempre han exercit sobre llurs consciències els efectes d'una deficient i fanàtica instrucció durant la seva infantesa, haurem de convenir forçosament que no és del tot culpable de trobar-se encara dominada per un esperit refractari i endormiscat.

Sortosament avui però, el món en pla d'una evolució constant, sembla voler establir la comprensió mútua entre els humans.

Falta solament l'esclat que hem de donar-li nosaltres mateixos per armonitzar conjuntament els actes de la nostra vida, falta sí, que la dona manifesti obertament les ànsies alliberadores i precursoras d'un millor benestar en les futures generacions i falta en fi, que l'home conscient de la seva missió, sàpiga apreciar en ella no a l'esclava en un moment i el moble de luxe en altre, sinó a la veritable companya i confident, i a la mare dels seus fills, puix sols així ens serà permès ésser lliures i merèixer el qualificatiu de civilitzats.

VALENTI BUXADÉ

Deixadesa suïcida

Qualsevol foraster que ens visiti, s'endurà l'impressió de què Castellar, és el poble del món on hi ha més gossos.

Els gossos de Castellar, ja formen una mena de tribu independent, amb les seves classes socials; hi ha gos treballador que ronda tot temps al bosc i que al peu de l'abeurador troba el càstic d'haver in-

fringit la veda, en forma de matzina fulminant.

Tenim el gos gandul que embussa totes les voravies, que fa renegar a peatons i ciclistes i acaba fatalment estret entre una porta o sota les rodes d'un automòbil.

Tenim també, el gos galant i castigador que sap l'adreça de totes les gosses i gossetes que usen tarja d'invitació, i també tenim els amos dels gossos.

Els amos dels gossos, són uns homes que sols es diferencien entre ells per la manera com tracten les bestioles i com permeten que aquestes tractin als demés. Per la conducta del gos, endevinareu la moralitat i civisme de l'individu de qui està a les ordres i quan contempleu aquell trànsit interromput de «quissos», sense seguir les normes urbanes i faltant a cada cantonada a la més elemental decència, us planyereu de què hi hagi tan nodrida representació d'amos de gossos.

En la tribuna lliure dels cafès i barberies i en les converses familiars de cada casa, el tema dels gossos ha esdevingut aquests dies, motiu necessari de planys i comentaris per l'alarma natural que han produït alguns cassos simptomàtics de ràbia, en aquestes bestioles. I tot s'esbrava dient pestes de l'autoritat, perquè sembla interessar-s'hi poc i pocs es preocupen de retenir-los a casa o proveir-los del morrió, que el fa inofensiu o vacunar-los, sense recel a conseqüències funestes imaginàries.

Al veure pel carrer tanta barreja de gossos i criatures, dubtem d'aquell amor excels, de què tots els pares fan gala i al veure'ns precisats a baixar de la voravia per créure poc aconsellable, exposar-nos a trepitjar la cua, del que jeu indolenment al mig d'ella, reneguem de la superioritat de l'home tan cantada i alabada en totes les llengües i latituds.

Cal que tots procurem captenir-nos de la greu responsabilitat que contraïem al permetre que amb tal abandó, sia possible la declaració i contagi de la terrible maldia i evitar l'escandalós espectacle de tants gossos lliures pel carrer, si no volem que el visitant es pensi que en el règim de Castellar, tenen majoria els irracionals.

PRIM FILA

Notes de la Redacció:

1.ª La Redacció no es fa solidària dels articles d'aquesta secció; d'ells en seran únicament responsables llurs autors.

2.ª Els originals no seran retornats i hauran d'anar signats. Podrà usar-se a la seva publicació d'inicials o pseudònim, prèvia advertència en l'original.

—CASA PER VENDRE, situada en punt cèntric i bon preu.

Raó en aquesta Administració.

:: Cine Ateneu Castellarenc ::

Diumenge, 2 d'abril de 1933

Programa de la casa HUET

La bonica opereta:

Willy Forst y Liane Hald

La producció dramàtica sonora:

El Rey de París

Ivan Petrovitch i

M. Glory

Per complement

una còmica silent

A LA NIT, Sessió Especial a 60 cèntims.

Excelsior - cinema

Diumenge, 2 d'abril

Programa sonor

ENTRE CASADOS

ADOLPHE MENJOU - LEYLA HYAMS

EN SILENCIO

Dria Paola - Isa Pola - Olga Capri

ENGÁNCHELOS

Còmica per Telma Todd i TASSN PITS

Preus i hores de costum.

NOTICIARI

NAIXEMENT

La llar del nostre apreciat amic Ramon Brossa Homet, s'ha vist amb el naixement del primer fill. Felicitem als novells pares i llurs famílies.

MATRIMONIS

Pere-Josep Riera Coll amb Maria Cinta Rovira Pi.

Desitgem als esposos, moltes felicitats en el nou estat.

DEFUNCIONS

Francesc Barrés López, de 49 anys, casada. Rosa Girbau Garriga, de 49 anys, casada. Maria Salamó Camps, de 37 anys, casada.

La nostra més expressiva condolença als seus familiars.

REFORMA DE LOCAL

Ens assabentem de les reformes començades a l'Excelsior Cinema, les quals prometen ésser molt notables, sobretot si es té en compte el petit que resultava aquell local, doncs permetrà que tingui nou metres més de llargada, un escenari més espaiós i per tant, la pantalla serà molt més gran, demés de què es donarà pendent en el sòl de la sala, i les cadires, per cert molt incòmodes, seran substituïdes per butaques. Felicitem als empresaris i els desitgem moltes prosperitats.

ESTANC de torn per a diumenge,

Centre, 8

FARMACIA de torn per a diumenge,

Torres, 1

PLANS DE CASAMENT

A la taula d'edictes de la Casa Comunal, trobem fixats els edictes de plans de casament de Joan Lloret Pèlachs amb Maria Boadella Bastons i Josep Rocavert Grau amb Rosa Comas Cuscó.

Anuncis Oficials

PRÉSTEC MUNICIPAL

Es fa avinent als que desitgin subscriure's al préstec emès amb motiu del projecte de construcció de dos edificis escolars, convé que presentin, quant abans millor, llurs butlletins a qualsevol dels domicilis esmentats en les fulles repartides per aquest Ajuntament.

Sembla que hi ha algú interessat en fer entendre que, com les obligacions municipals no es cotitzaran a Borsa, portant l'inconvenient de no poder disposar dels diners, tenint-ne necessitat. L'Ajuntament cregué més convenient fer-ho així, per tal d'evitar el cost de correduria i ja en pla de resoldre l'inconvenient que podria reportar i que s'al·ludeix, té el propòsit de consignar cada any en el pressupost, una quantitat que permeti amortitzar les obligacions d'aquells que demostrin tenir necessitat de reemborsar el capital subscrit, abonant el seu valor nominal íntegre.

Cal recordar que el fet de subscriure's no obliga a la immediata entrega del diner, puix que aquest no es necessitarà fins d'aquí sis mesos.

L'Alcalde,
ANTONI TORT

B A N

Aquest Ajuntament, considerant justificada l'alarma que ha produït el fet de que alguns gossos hagin mostrat símptomes de folia i entenen un abús intolerable el que es comet, deixant que circulin lliurement pel carrer, amb perill constant pels transeünts i facilitant la ràpida propagació del mal, ha disposat:

Concedir quinze dies de temps, a partir d'avui, perquè tots els posseïdors de gossos els declarin a la Secretaria de l'Ajuntament per tal de facilitar la confecció d'un registre d'aquests animals, que no serà fet per cobrar cap arbitri.

Fer que es compleixin els requisits que manen que no pot circular cap gos sense morrió.

Esbrinat qui és el propietari del gos que es trobi pel carrer sense anar com cal, se li començarà expedient i haurà de satisfer les multes en què harà incorregut i que seran: de 15 ptes. per anar sense morrió; de 15 ptes. per no portar la placa i de 5 ptes. diàries de dret de dipòsit. Dintre el quart dia, el gos que no hagi estat reclamat, serà entregat a qualsevol persona que desitgi apropiar-se'n, previ el pagament de les multes i pensió assenyalades.

L'Ajuntament espera que el bon sentit dels ciutadans, farà innecessària l'aplicació d'aquestes mesures; de no ésser així, procedirà a fer-les complir amb tota energia.

Castellar, 31 de març de 1933.

L'Alcalde,
ANTONI TORT